

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.143 van 26 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 12 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. COSTERMANS en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaarde een etnische Tsjetsjeen uit Khasavyurt (deelrepubliek Dagestan) te zijn en in het bezit te zijn van het Russische staatsburgerschap.

Op 14 januari 2008 zou u twee convocaties gekregen hebben van de onderzoeksrechter van de afdeling van Binnenlandse Zaken. De eerste convocatie zou geweest zijn om op dezelfde dag nog te verschijnen. De tweede convocatie zou voor 4 februari zijn, voor in het geval u niet kon verschijnen op 14 januari 2008.

Uw vader zou in uw plaats naar die onderzoeksrechter gegaan zijn en hij zou alles geregeld hebben. Ze zouden uw vader ook naar uw vriend (A.) gevraagd hebben. (A.) zou naar de bergen vertrokken zijn om te gaan vechten in Tsjetsjenië.

Op 14 februari 2008 zou u 's avonds onderweg naar huis tegengehouden zijn door medewerkers van de FSB (federale veiligheidsdienst). Ze zouden u een foto van (A.) getoond hebben en gevraagd hebben of u hem kende. U zou dan meegenomen zijn naar een kelder waar ze een andere jongen geslagen zouden hebben om u op die manier onder druk te zetten mee te werken. U zou tegen de ochtend vrijgelaten zijn, nadat u zich akkoord had verklaard met de FSB te zullen samenwerken. U zou voor hen informatie moeten verzamelen over (A.) en andere strijders.

De volgende dagen zou u uw woning niet hebben verlaten uit angst FSB-medewerkers tegen te zullen komen.

Op 18 februari 2008 zouden om 10 uur 's morgens FSB-medewerkers uw huis zijn binnengevallen en ze zouden hebben gevraagd waarom u nog geen informatie had doorgegeven. U zou zijn meegenomen naar een afdeling van de FSB, waar u opnieuw zou zijn bedreigd en onder druk zou zijn gezet om mee te werken. Tegen de avond zou u vrijgelaten zijn.

Na uw vrijlating zou u onmiddellijk naar uw tante in Neftikasj gegaan zijn met de bedoeling daar onder te duiken.

In maart 2008 zou uw vader, omdat ze u bedreigd en verplicht hadden mee te werken, een verzoekschrift hebben ingediend bij een stadsafdeling van de politie.

Nog geen twee dagen later zou uw vader naar een onbekende plaats zijn meegenomen en hij zou nadien dat verzoekschrift ingetrokken hebben. Hij zou nadien in het ziekenhuis verzorgd zijn geweest.

Op 27 mei 2008 zou er een huiszoeking plaatsgevonden hebben in uw woning. Ze zouden naar u op zoek geweest zijn.

Op 18 augustus 2008 zou u Dagestan verlaten hebben. Via Moskou zou u tot in België gereisd zijn.

Op 27 augustus zou u in België aangekomen zijn en nog diezelfde dag hebt u hier een asielaanvraag ingediend.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw geboorteakte, uw schooldiploma, uw bokserkaart, een proces-verbaal van een huiszoeking en twee oproepingen.

Na uw vertrek naar België zou er nog een huiszoeking geweest zijn, u vermoedt rond 15 of 16 september, maar u kent daar niet meer details over omdat u geen contact meer heeft met uw familie. U vreest namelijk dat telefoon van uw ouders wordt afgeluisterd.”

1.2. Verzoeker voegt in zijn verzoekschrift (p. 2) hier nog aan toe dat ook nog op 10 oktober 2008 een huiszoeking werd verricht in zijn ouderlijk huis.

1.3. De Raad stelt vast dat de beschrijving sub. 1.1 door verzoeker niet wordt betwist.

2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de kandidaat-vluchteling zelf. De asielzoeker moet aantonen dat zijn aanvraag tot erkenning is gerechtvaardigd. De kandidaat-vluchteling moet een poging ondernemen het relaas te staven. Hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen worden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.1. De motivering van de bestreden beslissing vangt aan als volgt:

“Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt nog regelmatig gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie.

Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.”

3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker dit deel van de motivering van de bestreden beslissing in zijn verzoekschrift (zie p. 5) niet betwist.

De Raad stelt vast dat deze argumentatie steun vindt in het administratief dossier, meer bepaald het document "Subject Related Briefing, Russische Federatie: Dagestan, Algemene en veiligheidssituatie" (zie administratief dossier, stuk 15).

De Raad schaart zich achter deze argumentatie en maakte ze tot de zijne.

3.3. De motivering vervolgt:

"U verklaarde gezocht te worden door de FSB (federale veiligheidsdiensten) omdat ze via u informatie hoopten te verkrijgen over uw vriend (A.), die zich bij de rebellen zou hebben aangesloten, evenals over andere rebellen. U zou daarom twee keer opgeroepen zijn door middel van twee convocaties.

Over deze convocaties hebt u echter een aantal tegenstrijdige verklaringen afgelegd, die als gevolg hebben dat bewijswaarde van deze documenten volledig teniet wordt gedaan.

Zo verklaarde u op het Commissariaat-generaal in eerste instantie dat u de eerste convocatie kreeg op 14 januari 2008 en dat daarin stond dat u nog dezelfde dag moest verschijnen. Op 4 februari 2008 zou u dan de tweede convocatie gekregen hebben, waarop eveneens stond dat u nog diezelfde dag moest verschijnen.

Vervolgens paste u uw verklaringen aan en stelde plots beide convocaties gekregen te hebben op dezelfde dag, namelijk op 14 januari 2008, de ene om op die dag te verschijnen en de andere om op 4 februari te verschijnen. U verklaarde daarbij dat, als u op 14 januari 2008 niet zou kunnen komen, u dan op 4 februari 2008 kon verschijnen (gehoorverslag CGVS p. 7-8).

Hierbij dient opgemerkt te worden dat het niet aannemelijk is dat de autoriteiten in Dagestan u de mogelijkheid zouden gelaten hebben om te kiezen tussen twee oproepingsdata. Daarnaast zijn uw laatste verklaringen in tegenspraak met de convocaties zelf. De tweede convocatie dateert namelijk van 25 januari 2008, wat niet in overeenstemming kan worden gebracht met uw bewering deze beide oproepingen op 14 januari 2008 te hebben ontvangen.

Ten slotte dient i.v.m. de oproepingen nog opgemerkt te worden dat u hiervan enkel kopieën/faxen hebt neergelegd, wat maakt dat er sowieso al weinig bewijskracht kan aan worden gehecht.

Bovenstaande vaststellingen hebben als gevolg dat geen bewijswaarde kan worden gehecht aan de op het Commissariaat-generaal neergelegde oproepingen.

Omdat deze in rechtstreeks verband staan met de kern van uw vluchtmotieven, wordt uw geloofwaardigheid in ernstige mate ondermijnd.

Verder is er nog een tegenstrijdigheid op te merken in verband met de problemen die uw vader als gevolg van u zou gehad hebben.

In eerste instantie verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat uw vader in maart 2008 geslagen werd, dat hij dan eerst thuis verzorgd werd om uiteindelijk later in het ziekenhuis behandeld te worden.

Toen u dan nogmaals bevestiging gevraagd werd van die verklaring, stelde u plots dat dit niet waar is en ontkende u dit ooit te hebben verklaard (gehoorverslag CGVS p 21-22). Hierdoor komt uw geloofwaardigheid nog meer in het gedrang."

3.4.1. Verzoeker verklaart dat hij bedoelde convocaties niet zelf in ontvangst heeft genomen. Hij voegt hier aan toe dat de eerste convocatie dateert van 10 januari 2008, om te verschijnen op 14 januari 2008, en dat de tweede convocatie dateert van 25 januari 2008, om te verschijnen op 4 februari 2008 en merkt op dat deze data echter slechts details betreffen.

3.4.2. Verzoeker wijt zijn tegenstrijdige verklaringen over de problemen van zijn vader aan het feit dat hij toen bij zijn tante ondergedoken was en deze gebeurtenissen dan ook van op afstand heeft beleefd.

3.5.1. De Raad stelt vast dat de tegenstrijdige verklaringen van verzoeker met betrekking tot de voorgelegde convocaties en die vastgesteld werden in de bestreden beslissing, steun vinden in het administratief dossier.

Aldus spreekt verzoeker zich tegen over het tijdstip waarop hij de betrokken convocaties zou hebben ontvangen. Deze tegenstrijdigheden kunnen geenszins worden aangemerkt als het gevolg van een loutere vergissing over data, aangezien verzoeker eerst verklaarde de betrokken convocaties op verschillende tijdstippen te hebben ontvangen, om vervolgens te verklaren ze op dezelfde dag te hebben gekregen.

Daarnaast heeft verzoeker verklaringen afgelegd die in strijd zijn met de inhoud van de convocaties zelf die hij neerlegt.

Deze tegenstrijdigheden betreffen geen details maar kernelementen gezien zij het beginpunt betekenen van verzoekers beweerde problemen, en ondermijnen derhalve de geloofwaardigheid van dat relaas.

Verzoeker verklaarde trouwens meermaals (zie verhoorverslag van 8 oktober 2008, p. 7-8), uitdrukkelijk **zelf** deze convocaties te hebben ontvangen zodat hij er, met zijn bewering in zijn verzoekschrift (zie p. 5) “*verzoeker wenst hierbij te benadrukken dat hij de convocaties **niet persoonlijk** in ontvangst heeft genomen.*” nog een zware tegenstrijdigheid aan toevoegt.

Hoe dan ook, de bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker deze convocaties slechts voorlegt onder de vorm van een fotokopie, zodat er dan ook geen bewijswaarde aan kan worden gehecht, wegens het gemak waarmee kopieën te vervalsen zijn.

3.5.2. Ook de in de bestreden beslissing opgenomen tegenstrijdige verklaringen van verzoeker met betrekking tot zijn vader, vinden steun in het administratief dossier (zie vragenlijst van 1 september 2008, rubriek 3, vraag 5; zie voormeld verhoorverslag, van 8 oktober 2008, p.22).

De uitleg die verzoeker hiervoor geeft, kan niet worden aangenomen; immers verklaarde verzoeker dat hij tijdens de periode dat hij bij zijn tante verbleef, contact heeft gehad met zijn oom, die hem trouwens nog vergezeld zou hebben tot Moskou (zie voormeld verhoorverslag, p. 5, 20).

Van hem kan dan ook worden verwacht dat hij op de hoogte was van de situatie van zijn vader, en dat hij hieromtrent coherente verklaringen aflegt.

Ook zijn in gebreke blijven hieromtrent tast de geloofwaardigheid van zijn relaas aan.

3.6. De motivering stelt verder:

“Ook is het niet aannemelijk dat u niet goed op de hoogte bent van eventuele problemen die uw familie als gevolg van uw situatie zou hebben gehad na uw vertrek, noch over de evolutie van uw persoonlijke situatie na uw vertrek.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat u hiervan op de hoogte zou zijn en meer details zou kunnen geven.

Uw verklaring in dit verband, dat u vreest dat de telefoon wordt afgeluisterd, is niet afdoende. Er kan van worden uitgegaan dat u op één of andere wijze in contact moet kunnen treden met uw ouders/ familie.

Een gelijkaardige vaststelling dient te worden gemaakt over de huiszoeking die zou hebben plaatsgevonden op 27 mei 2008, toen u nog in Dagestan zou hebben verbleven. U kon niet zeggen wie van uw familie aanwezig was bij de huiszoeking, noch door wie ze werd uitgevoerd, noch of er al dan niet iets in beslag werd genomen (gehoorverslag CGVS p. 9 en 18).”

3.7. De Raad stelt vast dat verzoeker dit deel van de motivering van de bestreden beslissing niet betwist.

De Raad schaaft zich er achter en maakt ze tot de zijne.

Deze hiaten in zijn relaas dragen ook bij tot de ongelooftwaardigheid.

3.8. De motivering vervolgt:

“Ook wat uw reisroute betreft zijn er een aantal zaken op te merken die uw geloofwaardigheid aantasten.

U verklaarde met het openbaar vervoer vanuit Dagestan tot in Moskou gereisd te zijn, zonder persoonlijke identiteitsdocumenten. U zou daarbij geen enkele keer persoonlijk gecontroleerd zijn geweest (gehoorverslag CGVS p. 20).

Dit is weinig aannemelijk, gelet op het grote belang dat in de Russische Federatie wordt gehecht aan een binnenlands paspoort en op de gespannen situatie in de Noordelijke Kaukasus (zie info in administratief dossier).

Vervolgens verklaarde u vanuit Moskou met de bus tot in Brussel gereisd te zijn met een vals paspoort.

U kon echter geen details geven van de persoonsgegevens die u door middel van dit paspoort zou aangenomen hebben. U kende enkel de naam, maar niet de geboortedatum of woonplaats van die persoon. U wist evenmin of er in het paspoort een visum was aangebracht (gehoorverslag CCGVS p. 20).

Gelet op de veelvuldige controles bij het binnenkomen in de Europese Unie en de ondervragingen die hiermee gepaard kunnen gaan, is het ongeloofwaardig dat u met een vals paspoort zou gereisd zijn zonder op de hoogte te zijn van deze essentiële (identiteits)gegevens.

Hierdoor komt uw geloofwaardigheid nog verder in het gedrang.”

3.8. Verzoeker bevestigt in zijn verzoekschrift (zie p. 5) zijn verklaringen en stelt dat tijdens de reis van Moskou naar België de bus éénmaal gecontroleerd werd, waarbij alle identiteitsdocumenten werden ingezameld om ze voor te leggen aan de autoriteiten.

3.9. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn verhoor van 8 oktober 2008 (zie verslag, p. 21) verklaarde *“We moesten alleen aan één grenscontrole onze documenten tonen. Iedereen moest naar buiten gaan en ik heb mijn paspoort getoond”*.

Aldus duikt een nieuwe tegenstrijdigheid op tussen zijn bewering in zijn verzoekschrift en deze afgelegd op 8 oktober 2008.

De Raad schaart zich daarnaast achter dit deel van de motivering van de bestreden beslissing en maakt ze tot de zijne.

Verzoekers geloofwaardigheid loopt verdere schade op.

3.10. In acht genomen wat voorafgaat, besloot de Commissaris-generaal terecht dat *“Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen vluchtmotieven.”*; een ongeloofwaardig asielrelaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, bepaalt de bestreden beslissing dat:

“Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert.

Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog. De huidige situatie kenmerkt zich tegenwoordig door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging die door hun beperkte slagkracht hun acties beperken tot aanslagen tegen specifieke doelen, meer bepaald vertegenwoordigers van de overheid. De ordediensten proberen de rebellie te bestrijden met specifieke acties.

Bij deze acties van rebellen en autoriteiten is het niet uit te sluiten dat ook burgers slachtoffer worden. Uit de informatie kan echter worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft.

De situatie in Dagestan is op dit ogenblik dan ook niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.”

4.2. Verzoeker stelt, onder verwijzing naar zijn asielrelaas, dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt een onmenselijke en vernederende behandeling te ondergaan.

4.3. De Raad verwijst naar zijn besluit sub. 3.10 dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas; dit relaas kan dan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker brengt geen andere elementen aan, waaruit een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de voormelde wet van 15 december 1980 blijkt.

Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, meer bepaald het document "Subject Related Briefing, Russische Federatie: Dagestan, Algemene en veiligheidssituatie" (zie administratief dossier, stuk 15), blijkt tenslotte dat er in Dagestan geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de voormelde wet van 15 december 1980.

5.1. Wat de documenten betreft, stelt de bestreden beslissing:

"De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw geboorteakte, diploma en bokserkaart bevestigen uw afkomst en identiteit, maar die staan niet ter discussie.

Wat uw convocaties betreft, werd reeds eerder opgemerkt dat uw verklaringen hieromtrent veelvuldige tegenstrijdigheden vertoonden, waardoor de bewijswaarde van deze documenten volledig teniet wordt gedaan.

Wat het proces-verbaal van de huiszoeking betreft dient ten eerst opgemerkt te worden dat het hier ook gaat om een fax/kopie waardoor het Commissariaat-generaal de authenticiteit van dit document niet kan achterhalen.

Daarnaast kan dit document enkel een begin van bewijs zijn dat er een huiszoeking werd uitgevoerd, maar stelt dit niets over de reden van deze huiszoeking.

Bovendien dient dit document te kaderen in een geloofwaardig en coherent verhaal, wil het enige bewijswaarde hebben, hetgeen bij u niet het geval is."

5.2. De Raad stelt vast dat verzoeker dit deel van de motivering van de bestreden beslissing niet betwist.

De Raad schaaft zich er achter en maakt ze tot de zijne.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 maart 2009 door:

dhr. M. BONTE,   wnd. voorzitter,
   rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE,   toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.